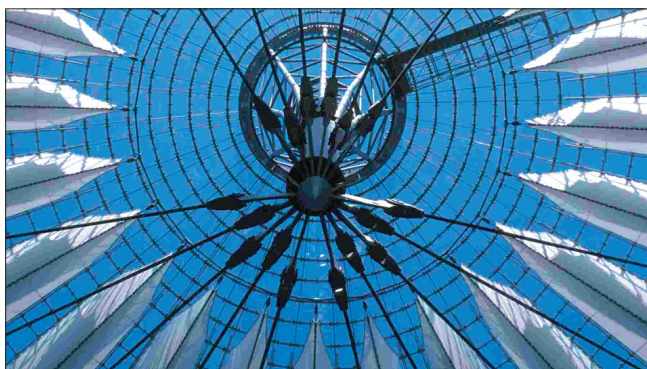

in.ihned.cz/zahranici

Sony centrum

Na ulici totiž potkáte nejčastěji buď uspěchané byznysmeny z nedalekého Sony centra, nebo hloučky zevlujících stavebních dělníků. Z řady zaparkovaných naleštěných mercedesů pak tu a tam vyčnívají obří bagr nebo nákladní auto. Třetí nejpočetnější komunitou, která tráví den na Postupimském náměstí, jsou rovněž uniformovaní hlídači kancelářských budov a stavenišť.

FOTO: ARCHIV

Moderní budova Sony centra

Fronty v galerii

Na Nové Postupimské ulici, která se později rozděluje, přičemž jedna její část vede až k impozantnímu sídlu spolkového kancléře, narazíte zanedlouho na další dlouhou frontu. Čekající přitom netrpí „ostalgií“. Fronty se alespoň v této části města opravdu netvoří proto, aby si lidé zavzpomínali na komunistickou minulost.

Dav postávající u nenápadné budovy ze skla a kovu táhne Van Gogh a spol., přesněji zhruba dvě stě děl z Muzea moderního umění z New Yorku. Přestože se do berlínské Nové národní galerie přestěhovala „jen“ na sedm měsíců, shromažďuje se tu kaž-

dý den ještě víc lidí než před Reichstagem. Sama galerie je dílem představitele hnutí Bauhaus Miese van der Roeho.

Velký zájem je také o návštěvu Pergamon muzea, ale to permanentně od jeho otevření. Obří pomník antické, babylónské a islámské kultury se budoval dlouhých dvacet let a narodil od klasického muzea má kouzlo, které člověka dokáže přenést do dob dávno minulých. Muzeum je otevřeno celý týden krom pondělí a lístek stojí čtyři eura.

Východ je východ

Přestože od pádu zdi uplynulo už čtrnáct let, rozdíly mezi západní a východní částí města jsou ještě stále patrné. Na východě se sice zabydlela řada firem a obchodů, ale ani jejich pestré vývěsní štíty nedokázaly oživit žlu komunistických staveb.

Příkladem budiž Alexander Platz, náměstí koncipované po vzoru ruských prospektů. Střechou aby člověk pohledal, za to každou chvíli kráčí po obřích kamenných deskách jako na žižkovském památníku. Cestou zpátky do někdejšího Západního Berlína projíždí podzemka léta uzavřenými stanicemi. Odpovídají tomu i prastaré kovové cedule s názvy vyvedenými v písmu evokujícím třicátá léta.

Berlín se hodně mění. Nebe nad ním budou ještě nějakou dobu ovládat jeřáby, ale i to je součástí poetiky, kterou vystihuje legendární film Wima Wenderse Nebe nad Berlínem z konce 80. let. Nebo hudba industriální kapely Einstürzende Neubauten, jak chcete. ●

PAVEL ČERNÝ

JAK SE TAM DOSTAT

Berlín se nachází přibližně 300 km od Prahy, autem se sem jede po dálnici směr Teplice a pak se pokračuje směrem Dresden a Berlin. Denně vyjíždí do Berlína

na také např. rychlík z nádraží Praha-Holešovice v 15.24, na Berlin-Ostbahnhof přijíždí ve 20.08 h, další spoj jezdí v 17.24, v Berlíně je 22.07 h.

JÍDLO A UBYTOVÁNÍ

Nejlevnější jsou četné turecké restaurace, na své si ale přijdou i milovníci australských, čínských, řeckých, indických, italských, jihoamerických, ruských, či japonských specialit. Hojně zastoupená je pochopitelně i německá kuchyně a nejde přitom jen o klasický bratwurst. Kartoffelkeller v centru města nabízí například jídla výhradně z brambor a nelze říct, že by menu bylo tím pádem chudší než jinde.

V centru města je poměrně dost penzionů, v nichž lze jednu noc i se snídaním pořídit do 25 eur za osobu. Nejlepší je zavolat a pokoj si předem rezervovat, nebo se podívat na internet. Jede-li člověk autem, vyplatí se rovněž zeptat na parkoviště. Některé hotely a penziony mají vlastní (buď ve dvoře, nebo rezervovaná místa na ulici).

